

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 4. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: fredag den 28. oktober 2016
Tidspunkt: kl. 11.00
Sted: vær. 2-011

Til stede: Erik Christensen (S), formand, Kenneth Kristensen Berth (DF), næstformand, Claus Kvist Hansen (DF), Eva Kjer Hansen (V), Peter Hummelgaard Thomsen (S), Søren Søndergaard (EL) og Holger K. Nielsen (SF).

Desuden deltog: energi-, forsynings- og klimaminister Lars Chr. Lilleholt.

FO Punkt 1. Forslag til ændring af forordning nr. 531/2012 om regler for engrosmarkederne for roaming

– Tidlig forelæggelse

KOM (2016) 0399

KOM (2016) 0399 – bilag 2 (samlenotat side 2)

EUU alm. del (16) – bilag 55 (kommenteret dagsorden til Europaudvalgets møde 28/10-16)

Energi-, forsynings- og klimaministeren Jeg forelægger i dag to sager om roaming til tidligt forhandlingsoplæg. Det drejer sig om forslaget om regler for engrosmarkederne for roaming og forslaget om rimeligt forbrug og bæredygtighed i relation til afskaffelse af detailroamingtillæg. De to forslag er tæt forbundne og skal tilsammen bane vejen for, at forbrugere og virksomheder fra næste år maksimalt kommer til at betale nationale priser, når de bruger deres mobiltelefon i andre EU-lande.

Den første sag handler om reglerne for engrosmarkederne for roaming. Roamingpriserne i EU er blevet reguleret siden 2007, både på engrosniveau, dvs. imellem selskaberne, og på detailniveau, dvs. mellem selskaberne og forbrugerne. Dette har man gjort for at sikre en bedre konkurrence på markedet. Alene på detailsiden – altså de priser, som forbrugere betaler – har EU-reguleringen betydet et fald på ca. 90 pct. Men det betyder ikke, at vi er i mål. Særlig på data er prisen stadig alt for høj. Ser man f.eks. en times tv på mobilen, mens man rejser i et andet EU-land, kan man stadig opleve at komme af med flere hundrede kroner.

Rådet og Europa-Parlamentet blev derfor i 2015 enige om, at det fra sommeren 2017 som udgangspunkt skal koste det samme, når man bruger mobiltelefonen i et andet EU-land, som det gør, når man bruger den hjemme. Denne aftale kan dog ikke blive til virkelighed, før Rådet og Parlamentet er nået til enighed om reglerne for engrosmarkederne for roaming. Med andre ord betyder det, at hvis vi ikke kan blive enige, får de europæiske forbrugere og virksomheder ikke glæde af de lavere priser.

Forslaget lægger op til at sænke de maksimumspriser, det vil sige engrospriserne, som de europæiske mobilselskaber må kræve af hinanden, når deres kunder bruger mobiltelefonen i et andet EU-land.

Det ligger regeringen meget på sinde, at vi i EU får indfriet forventningerne om, at folk kan bruge deres mobiltelefon i andre EU-lande, som de kan derhjemme. Regeringen ønsker så meget fri roaming som muligt. Selv om det kan lyde sådan, er en afskaffelse af roamingafgifterne ikke nogen simpel opgave. Det er vigtigt at sikre den rette balance, så vi undgår utilsigtede, negative konsekvenser for det konkurrenceprægede danske telemarked og de danske mobilselskaber. Sker det ikke, risikerer vi, at de danske forbrugere kommer til at betale for afskaffelsen af roamingafgifter på anden vis.

Udfordringen hænger nøje sammen med de priser, som mobilselskaberne betaler, hver gang deres kunder bruger et mobilnet i et andet land. De såkaldte engrosprislofter er afgørende for, hvilken engrospris et dansk mobilselskab f.eks. kan forhandle sig til med andre europæiske mobilselskaber. Sættes engrosprislofterne for højt mellem de europæiske selskaber, risikerer vi, at danske mobilselskaber taber penge, hver gang deres kunder bruger mobiltelefonen i et andet EU-land. Det vil ske, hvis de danske mobilselskaber skal købe roamingminutter, -sms og -data, der er dyrere, end hvad de tager hos den danske kunde. Dette kan let komme til at ske, da de danske priser set i et europæisk perspektiv er blandt de laveste.

Hvis vi ender med for høje engrosprislofter, kan man frygte, at mobilselskaberne f.eks. ophører med at tilbyde roamingtjenester – især i de billige abonnementer – eller at de hæver de hjemlige priser væsentligt.

FO Regeringen finder det derfor væsentligt, at der findes en balance, der gør det muligt for forbrugerne at bruge deres mobiltelefoner, når de rejser i Europa, men som samtidig ikke betyder, at mobilselskaberne taber penge, når de leverer roamingtjenester. Konkret betyder forslaget fra Kommissionen, at engrosprislofterne for tale, sms og data sænkes til henholdsvis 29 øre pr. minut, 7 øre pr. sms og 6 øre pr. megabyte.

Regeringen vurderer, at der er plads til en yderligere reduktion af engrosprislofterne. Selv om de niveauer, der fastsættes i forslaget, er lofter – det vil sige maksimumspriser – er det ikke alle selskaber, der kan forhandle priserne længere ned. Mange kan, men ikke alle. Regeringen lægger derfor betydelig vægt på, at der fastsættes væsentligt lavere engrosprislofter end dem, som Kommissionen foreslår.

Det slovakiske formandskab har foreslået, at der indføres en løbende sænkning af engrosprislofterne for data – en såkaldt trappestigemodel. Regeringen vil arbejde for, at denne model bliver en del af den samlede løsning, fordi der dermed tages højde for, at enhedsomkostningerne forbundet med at levere dataroamingtjenester falder, jo større den producerede volumen er. Regeringen finder, at udgangspunktet for trappestigen ikke bør ligge væsentligt over de underliggende omkostninger forbundet med at producere dataroamingtjenester.

Regeringen kan som udgangspunkt ikke støtte en såkaldt bæredygtighedsmekanisme på engrosniveau. Denne mekanisme vil gøre det muligt for det mobilselskab, der udbyder det net, der anvendes, at opkræve en endnu højere engrospris end fastsat i forordningen. Kriteriet herfor er, at det pågældende mobilselskab vurderer det nødvendigt for, at de kan få dækket deres omkostninger. Regeringen er bekymret for, at den foreslåede mekanisme vil føre til højere og uensartede priser på tværs af EU. Regeringen er dog åben over for at drøfte forskellige mekanismer, der kan medvirke til et kompromis, som sikrer lavere engrosprislofter.

Punkt 1 og 2 blev diskuteret under et.

FO Punkt 2. Gennemførelsesretsakt vedrørende rimeligt forbrug og bæredygtighed i relation til afskaffelse af detailroamingtillæg (komité-sag)*– Tidlig forelæggelse*

EUU alm. del (16) – bilag 43 (sammenfatning side 11)

EUU alm. del (16) – bilag 55 (kommenteret dagsorden til Europaudvalgets møde 28/10-16)

Den anden sag, som jeg vil forelægge, er Kommissionens forslag til gennemførelsesretsakt om roaming. Forslaget omhandler reglerne for såkaldt rimeligt forbrug og reglerne om bæredygtighed i relation til at afskaffe detailroamingtillæg. Formålet er at fastsætte supplerende rammer for roaming, som skal forebygge misbrug og sikre holdbarheden.

Omdrejningspunktet i forslaget er ikke længere et bestemt antal dage, som forbrugerne har ret til at roame til nationale priser. Forslaget skal i stedet på anden vis beskytte imod permanent roaming, især igennem et tilknytningskrav for forbrugerne.

Forslaget indebærer, at en forbruger under periodiske rejser kan anvende sit hjemlige mobilabonnement i en anden medlemsstat hele året. Der lægges dermed ikke op til at fastsætte andre grænser for den mængde af mobiltjenester, som forbrugeren kan anvende i andre EU-lande, end hvad forbrugers hjemlige mobilabonnement tilsiger.

Hvis en forbruger f.eks. har et abonnement med 10 gigabyte data om måneden, vil samtlige 10 gigabyte kunne bruges på rejser i et andet EU-land, uden at det koster forbrugeren ekstra.

Mobilselskaber, der reelt vil tabe penge på at sælge roaming til hjemlige priser, vil dog fortsat kunne opkræve en mindre roamingafgift for at dække dette tab.

Derudover vil mobilselskaberne få ret til at sikre, at roaming til nationale priser kun gælder for periodiske rejser. Dette inkluderer således ikke forbrugere, der tager fast ophold i andre EU-lande.

FO Regeringen støtter Kommissionens forslag om at give forbrugerne mulighed for at anvende deres mobilabonnement på periodiske rejser hele året.

Reglerne om rimeligt forbrug skal forhindre permanent roaming, hvor forbrugerne i deres hjemland anvender SIM-kort fra andre lande, hvor de nationale priser er lavere. Hvis en forbruger overstiger grænsen for rimeligt forbrug, vil mobilselskaberne kunne opkræve et mindre gebyr for roaming. Men det er vigtigt at understrege, at det er op til selskaberne at løfte bevisbyrden for, at det forholder sig sådan.

Regeringen ønsker overordnet, at reglerne om rimeligt forbrug på den ene side skal tilgodese forbrugerne og deres mulighed for reelt at anvende mobiltelefonen på rejser inden

for EU. Men på den anden side må reglerne ikke slå bunden ud af mobilsekskabernes roamingforretning.

Der er en naturlig sammenhæng mellem sammensætningen af en politik om rimeligt forbrug og engrosprislofterne. Jo lavere et engrosprisloft, jo mindre restriktive behøver reglerne om rimeligt forbrug at være for at beskytte de enkelte mobilsekskaber på de markeder, hvor priserne er lavest – f.eks. det danske. Og omvendt. Det er derfor endnu en god grund til, at regeringen arbejder for så lave engrosprislofter som muligt.

Regeringen støtter som udgangspunkt ikke fastsættelse af egentlige begrænsninger i de volumener af taleopkald, sms og data, som forbrugerne kan anvende. Dette gælder også i forhold til det antal dage, som forbrugerne kan anvende mobiltelefonen i andre EU-lande uden at blive pålagt roamingtillæg.

Forslaget til gennemførelsesretsakt er desuden flere steder formuleret uklart. Regeringen arbejder derfor for, at forslaget gøres mere klart.

Regeringen er desuden bekymret over de administrative byrder, som forslaget potentielt vil kunne indebære for mobilsekskaberne. I et konkurrencepræget marked med lave detaljprismarginer som i Danmark er det ekstra vigtigt at undgå mærkbare administrative byrder. Regeringen arbejder derfor for at reducere forslagets administrative byrder.

Kenneth Kristensen Berth sagde, at regeringens indstilling i udgangspunktet var fornuftig. Men risikerede man ikke at presse priserne på det danske telefonmarked opad, hvis ambitionen var at nå dertil, hvor man betaler det samme overalt i EU? Hvis udbyderne blev nødt til at sænke priserne på udlandstelefoner, ville de vel hæve prisen på indenrigstelefoner, for at det stadig skulle være en god forretning. Det kunne føre til højere gennemsnitspris.

Energi-, forsynings- og klimaminister mente, der var et stykke vej endnu, før priserne blev ens i hele Europa. I første omgang var det lave engrospriser, regeringen arbejdede for. Danskerne besøger Sydeuropa oftere, end sydeuropæere besøger Danmark. Det skabte en udfordring. På den lidt længere bane handlede det også om teknologiudvikling.

Søren Søndergaard sagde, at Enhedslisten støttede forslaget. Han havde siddet i Europa-Parlamentet, da forslaget blev fremlagt der – i øvrigt som et direkte resultat af afstemningerne i Frankrig og Holland. Ville forslaget også omfatte EØS-landene? Han tænkte på Storbritannien. Tænkte man over, hvordan man kunne forhandle frivillige aftaler med ikke EU-lande – eller kunne ministeren tage det op? Det var en sag med en vis folkelig gennemslagskraft, og der var ingen grund til at begrænse forslagets omfang.

Energi-, forsynings- og klimaminister svarede, at EØS-landene var omfattet af forslaget, og at Storbritannien også gerne ville være med. Det var klart i dansk interesse. Det var om noget et område, hvor fælles spilleregler var i alles interesse.

Holger K. Nielsen sagde, at Socialistisk Folkeparti støttede forhandlingsoplægget. Han spurgte, om det var alle de sydeuropæiske lande, der havde indgået en alliance, og om det var muligt at få brudt den. Hvad gav alliancen af forhandlingsmæssige problemer?

Energi-, forsynings- og klimaministeren sagde, at så vidt han var oplyst, var det meget en konflikt mellem nord og syd, hvor de sydeuropæiske lande havde en alliance. Det var ikke unaturligt, for det var her, der blev roamet mest. Men det var endnu svært at sige, hvor det ville ende.

Kenneth Kristensen Berth sagde, at Holger K. Nielsens spørgsmål var meget rimeligt, og mindede ministeren om, at han kunne lukke mødet, hvis det var nødvendigt for at kunne svare mere fyldestgørende.

Energi-, forsynings- og klimaministeren sagde, at han ikke kunne give yderligere oplysninger, uanset om mødet blev lukket, men han kunne uddybe skriftligt, hvilke lande der kunne tænkes at være med i det blokerende mindretal.

Holger K. Nielsen sagde, at det var afgørende for fremdriften i forhandlingerne, fordi alliancerne giver blokerende mindretal, og derfor var det vigtigt med klar stillingtagen.

Energi-, forsynings- og klimaministeren sagde, at forslaget stadig var i forhandlingsfasen og på et sonderingsniveau. Derfor var det for tidligt at sige noget definitivt om landenes positioner, men lige nu gik skellet mellem nord og syd.

Formanden sagde, at Alternativet skriftligt havde tilkendegivet støtte til forhandlingsoplæggen. Han konkluderede, at der ikke var flertal mod de to forhandlingsoplæg, idet ingen havde ytret sig imod dem.